

“Được thôi con trai. Con nhìn nhé! Đầu tiên mình ngồi lên yên xe, sau đó đạp chân vào bàn đạp, lấy đà đẩy xe về phía trước.”

Bố tửm hướng dẫn heo con.

Bố còn ngồi trên xe làm mẫu cho heo con nữa: “Con nhìn này, hai chân thay nhau đạp, mắt nhìn về phía trước. Lát nữa bố sẽ giữ xe cho con tập nhé... Ồi, khoan đã!”

DỀ ỢT

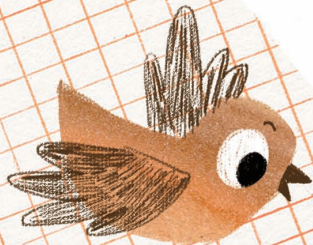
Bố chưa kịp dứt lời thì heo con đã vọt vàng trèo lên xe. Vừa ra sức đạp, cậu chàng vừa cười sung sướng: “Ha ha, đạp xe dễ ợt!”

“Ồi! Không, không, không!” BỔNG, chiếc xe của heo con loạng choạng, lão đảo hệt như người say rượu... rồi đâm sầm vào thân cây cổ thụ.

“Cứu... ối... á... á...”

RẦM, heo con ngã sòng soài trên mặt đất, mũi cậu chàng sưng vù, đỏ lựng, nom thật khó coi!

KHÔNG

KHÔNG

KHÔNG

Mấy hôm sau, chiếc mũi hết sưng, heo con lại đáng yêu như mọi ngày. Nhưng mỗi lần bố nhắc đến việc tập xe đạp, cậu chàng lại lờ đi, chẳng còn hào hứng nữa.

"Nào con trai, bố con mình cùng trải nghiệm cảm giác lướt trong gió nhé!" Bố dang rộng hai tay, làm động tác chao liệng giữa không trung.

"Không đâu ạ, con vẫn chưa sẵn sàng. Khi nào lớn hơn con mới học đạp xe bố ạ!" Heo con lắc đầu nguầy nguậy.